

nordlys puls

MANDAG 10. AUGUST 2009

Jørgen Nordeng, alias Joddski, og Jan Steigen, har optrådt flere ganger enn noen andre på Karlsøy-festivalen. I jubileumsåret mimrer de om høydepunktene gjennom 10 år.

SIDE 40-41

Festival- veteranene

Foto: Danny J. Pellicer

KARLSØYFESTIVALEN 10 ÅR

STAMGJESTENE

Ingen har opptrådt oftere på Karlsøyfestivalen enn Jørgen Nordeng, alias Joddski, og Jan Steigen. Her snakker de ut om høydepunktene gjennom 10 år, og om hvordan soloskiva til Joddski sto i fare for å bli et Nick Cave-album.

Tekst: Danny J. Pellicer
danny.pellicer@nordlys.no

KARLSØY: (Nordlys): Det tar litt tid, men så er den klar. Topp 3-lista over Karlsøy-høydepunkter. Joddski og Jan Steigen har stått på scenen i sju av de 10 årene festivalen har gått av stabelen, og grunnen til at de har blitt stamgjester er ikke fordi det har vært kjedelig.

– Dette er en av de siste festivalene som ikke er kjøpt og betalt, sier Joddski.

– Det er bestandig kult å komme hit, sier Jan.

– I år har vi mange venner som spiller også, som Manna, Foreign Beggars og Gatas Parlament. Vi er jo også venner med dem som arrangerer festivalen.

– Har dere noe forhold til manifestet til Karlsøyfestivalen?

– Alt som er alternativt og motkultur er bra. Vi respekterer så jævlig det engasjementet, enten det er blitzere, pønkere eller noe annet.

Årets festival har hatt færre besøkende enn tidligere år hvor det har ligget på om lag 2000 gjester.

Topp 3-lista

Og her er den så, den uoffisielle og høyst subjektive topp 3-lista over sterke minner fra festivalens 10 år:

■ Et år hadde Steinar Albrigtsen bakt sjokoladecake til oss. Den var veldig god.

■ Et år var våre venner i Farout Fishing, Burning Rubber, Gatas Parlament og Dread Men Walking. Det var superspontant og alle var med på alles sett. Veldig kult.

■ Den magiske stemningen en vakker natt hvor de satt i fjæra og drakk kaffekarsk med trommisen i Karlsøy Prestegaard. Joddski satt og så ut på Kystvaktskipet som lå ute i sundet, mens Jan var på tørrfiskslang. En av tørrfiskene havnet på hodeputa til en sovende Poppa Lars som ikke var spesielt blid da han våknet. Ah minner...

Joddski solo

Det siste halve året har folk sakte, men sikkert fått med seg at Jørg-1 ikke gikk i grava med Tungtvann. Etter gjør-det-selv-metoden har Joddski, artisten tidligere kjent som Jørg-1, spilt inn låter, lagt dem ut på internett. Blant annet Krig og kjærlighet med Mikael Krohn fra Raga Rockers, Bojakka Bojakka hvor Joddski rapper oppå Black Sheep.

– Det er sånne ting jeg har gjort

PUBLIKUM: Satte pris på at stamgjest Joddski var tilbake på festivalen etter et opphold i fjor.

for å vise at det er liv i meg.

Til vinteren kommer albumet.

– Hvilken retning går du i?

– Det kan ikke være Tungtvann, og det ikke kan være reggae som vi gjør i Raggabalder. Det er mange veier jeg har lyst til å gå, men det er hip hop – men med mer synging og mer melodios enn i Tungtvann. En stund holdt det på å bli ei Nick Cave-plate, sier Joddski.

Som forsikrer at det ikke blir så mørkt. Det blir en nok en Joddski-plate. Med universelle temaer hentet fra nordnorsk hverdag.

– Fyll, fest og moro. Det er jo den nordnorske folkesjela. Folk kjenner at vi prater om dem.

Fortsatt sjefen

Konsert

Til tonene av the Specials' klassiske Ghost Town entrer Joddski, artisten tidligere kjent som Jørg-1 fra Tungtvann, scenen, og bruker bare sekunder på å slå det fast; ja vel, så har han ligget tilsynelatende lavt en

stund, men han er fortsatt sjefen over alle sjefer i norsk hip hop. Settet han leverte med Studio Live Band og sin faste partner in crime, Jan Steigen, var ikke av de lengste, men ekstremt overbevisende. Her er alt fra tunge, melodiose hip hop-utblåsninger som Reis te' helvete til sløy reggae og til og med en unplugged kassegitarversjon av 2 uka fra Tungtvann-

katalogen. Det kunne kanskje blitt sprikende, men det hele holdes stramt i tøylene av en Joddski med gudfar-pondus og blytung autoritet. Og ja, vi gleder oss til soloskiva kommer.

Danny J. Pellicer

ES TOPP 3

JODDSKI: Overbeviste på Karlsøy.

Alle foto: Danny J. Pellicer

FINGERPRINCE: Karlsøy var klar for rock, men det tok ikke av med Fingerprince.

Lite spennende

Konsert

FINGERPRINCE

I den viltvoksende og fargerike musikkfloraen på Karlsøy med store og dominerende forekomster av world music, reggae, hip hop og protestviser, var det kjærkomment å endelig få en god, gammeldags, klassisk rockekvartett på scenen. Tromsøbandet Fingerprince pløyer på ingen

måte ny mark, vi snakker gitarbasert, forsøksvis melodios og energisk poprock, men det trenger ikke bety så mye. Bandets største problem er at de sliter tungt med å klatre noe særlig høyere enn midt på treet – uansett hvordan man måler. Tidvis energisk ja, og det er bra, men lite spennende i lengden, endimensjonalt, og med adskillig mer gråstein enn funklende edelstener i låtkista.

Danny J. Pellicer

Hvorfor er du på Karlsøy-festivalen?

Juliana de Carlo (26):
– Jeg er her for å få svineinfluensa.

Jeremiah Scholl (32):
– For å se Fingerprince. Dette er den morsomste festivalen jeg har vært på.

Inger Marie Møistad (23):
– Det er mye tilfeldigheter, men det er et godt tiltak og et godt tilbud.

Erik Aure Krag (24):
– Det er artig å være her. Det er femte gangen jeg er her.

Rudi Raskefot Johansen (23):
– For å drikke øl, men de kunne skifta litt mer på musikken. Det er det samme som før, man opplever ikke noe nytt. Det er mindre folk i år, og jeg er redd festivalen kommer til å dø ut.